

Alžbětě se naplnil čas a přišla její hodina: narodil se jí syn. Když její sousedé a příbuzní uslyšeli, že jí Pán prokázal velikou milost, radovali se s ní.

Osmého dne přišli obřezat dítě a chtěli mu dát po jeho otci jméno Zachariáš. Jeho matka na to řekla: „Ne, ale bude se jmenovat Jan!“ Namítli jí: „Tak se nikdo z tvého příbuzenstva nejmenuje“. Posunky naznačovali jeho otci, jaké by mu chtěl dát jméno. On si vyžádal tabulku a napsal: „Jeho jméno je Jan“.

() Všichni, kdo to uslyšeli, uvažovali o tom v srdci a ptali se: „Co asi z toho dítěte bude? Vždyť ruka Páně byla s ním.“ Lk 1, 57-66

Jméno „Jan“, hebrejsky „Jochanan“, má význam „Bůh je milostivý“ .

A nevstoupí tam (do Božího království) nic nesvatého ani ten, kdo se rouhá a lže, nýbrž jen ti, kdo jsou zapsáni v Beránkově knize života.

Zj 21,27

Když nadešel den jejich očišťování podle Mojžíšova Zákona, přinesli Ježíše do Jeruzaléma, aby ho představili Pánu, jak je psáno v Zákoně Páně: „Všechno prvorozené mužského rodu ať je zasvěceno Pánu!“ Přitom chtěli také podat oběť, jak je to nařízeno v Zákoně Páně: pár hrdliček nebo dvě holoubata.

Lk 2, 22-24

Ježíš řekl Tomášovi: „Protože jsi mě uviděl, uvěřil jsi. Blahoslavení, kteří mě neviděli, a přesto uvěřili.“

Ježíš vykonal před svými učedníky ještě mnoho zázraků, ale o těch v této knize není řeč. Tyto však jsem zaznamenal, abyste věřili, že Ježíš je Mesiáš, Syn Boží, a s vírou abyste měli život v jeho jménu.

Jan 20, 29-31

Zatímco se muži odtud ubírali k Sodomě, Abraham zůstal stát před Hospodinem. I přistoupil (k němu) a řekl: „Vyhladíš snad se svévolníkem i spravedlivého? Možná, že je v tom městě padesát spravedlivých; vyhladíš snad i je a nepromineš tomu místu, přestože je v něm padesát spravedlivých? Přece bys neudělal něco takového a neusmrtil spolu se svévolníkem spravedlivého; pak by na tom byl spravedlivý stejně jako svévolník. To bys přece neudělal. Což Soudce vši země nejedná podle práva?“

Hospodin odpověděl: „Najdu-li v Sodomě, v tom městě, padesát spravedlivých, prominu kvůli nim celému místu.“

Gn 18, 22-26

Třetí den byla svatba v galilejské Káně a byla tam Ježíšova matka. Na tu svatbu byl pozván také Ježíš a jeho učedníci. Došlo víno, a proto řekla matka Ježíšovi: „Už nemají víno.“ Ježíš jí odpověděl: „Co mi chceš, ženo? Ještě nepřišla má hodina.“ Jeho matka řekla služebníkům: „Udělejte všechno, co vám řekne.“

Jan 2, 1-5

U Ježíšova kříže stála jeho matka, příbuzná jeho matky Marie Kleofášova a Marie Magdalská. Když Ježíš uviděl svou matku a jak při ní stojí ten učedník, kterého měl rád, řekl matce: „Ženo, to je tvůj syn.“ Potom řekl učedníkovi: „To je tvá matka.“

Jan 19, 25-27

Mezi farizeji byl člověk, jmenoval se Nikodém, člen židovské velerady. Ten přišel k Ježíšovi v noci a řekl mu: „Mistře, víme, že jsi učitel, který přišel od Boha, protože nikdo nemůže konat ta znamení, která konáš ty, není-li s ním Bůh.“

Ježíš mu řekl: „Amen, amen, pravím ti:

Jestliže se nenarodí někdo z vody a z Ducha, nemůže vejít do Božího království.“

Jan 3, 1.2.5

Dám vám nové srdce, vložím do vás nového ducha, odejmu z vašeho těla srdce kamenné a dám vám srdce z masa.

Ez 36, 26-27

Lid žíznil po vodě a reptal proti Mojžíšovi. Řekli: „Pročpak jsi nás vyvedl z Egypta? Abys zahubil nás, naše děti a náš dobytek žíznil?“

Mojžíš volal k Hospodinu: „Co mám dělat s tímto lidem? Ještě trochu a ukamenuji mě!“

Hospodin řekl Mojžíšovi: „Vyjdi před lid v doprovodu několika starců z Izraele, vezmi si do ruky hůl, kterou jsi udeřil do Nilu, a jdi! Hle, já tam budu stát před tebou na Chorebu, udeříš do skály, vytryskne z ní voda a lid se napije.“

Ex 17, 2-6

Ježíš byl odveden od Ducha na poušť, aby byl pokoušen od ďábla. Když se postil čtyřicet dní a čtyřicet nocí, nakonec vyhladověl.

Ďábel ho pokoušel dvakrát. Potřetí ho ďábel vzal na velmi vysokou horu, ukázal mu všechna království světa i jejich slávu a řekl mu: „To všechno ti dám, jestliže padneš a budeš se mi klanět.“

Tu mu Ježíš řekl: „Odejdi, satane! Neboť je (v Písmu svatém) psáno: „Pánu, svému Bohu, se budeš klanět a jen jemu sloužit.“ Potom ho ďábel nechal – i přistoupili k němu andělé a sloužili mu.

Mt 4, 1.8-11

Apoštol Filip se na své cestě setkal s dvořanem, který čte slova proroků z Písma svatého a nerozumí jim:

Dvořan se obrátil k Filipovi: „Vylož mi, prosím, o kom to prorok mluví – sám o sobě, či o někom jiném?“

Tu Filip začal u toho slova Písma (kterému dvořan nerozuměl) a zvěstoval mu Ježíše. Jak pokračovali v cestě, přijeli k místu, kde byla voda. Dvořan řekl: „Zde je voda. Co brání, abych byl pokřtěn?“

Filip mu řekl: „Jestliže věříš celým svým srdcem, nic tomu nebrání.“ On mu odpověděl: „Věřím, že Ježíš Kristus je Syn Boží.“

Dal zastavit vůz a oba, Filip i dvořan, sestoupili do vody a Filip jej pokřtil.

Sk 8, 34-38

Tehdy přišel Ježíš z Galileje k Jordánu za Janem, aby se dal od něho pokřtít. ()

Jakmile byl Ježíš pokřtěn, vystoupil hned z vody. A hle – otevřelo se nebe a viděl Ducha Božího jako holubici, jak se snáší a sestupuje na něj.

A z nebe se ozval hlas: „To je můj milovaný Syn, v něm mám zalíbení.“

Mt 3, 13.16-17

Apoštol Petr napsal novým křesťanům v Malé Asii dopis, ve kterém jim připomíná, jak velké dary od Boha ve křtu dostali, a prosí je, aby podle toho jednali:

Vy však jste ,rod vyvolený, královské kněžstvo, národ svatý, lid náležející Bohu‘, abyste hlásali mocné skutky toho, kdo vás povolal ze tmy do svého podivuhodného světla.

1 Petr 2,9

Bůh mu řekl: „Kdo ti pověděl, že jsi nahý? Nejedl jsi z toho stromu, z něhož jsem ti zakázal jíst?“

Člověk odpověděl: „Žena, kterou jsi mi dal, aby při mně stála, ta mi dala z toho stromu a já jsem jedl.“

Proto řekl Hospodin Bůh ženě: „Cos to učinila?“ Žena odpověděla: „Had mě podvedl a já jsem jedla.“

„Hospodin Bůh udělal Adamovi a jeho ženě kožené suknice a přioděl je“

Gn 3,11-13.21

Vy všichni jste Boží děti skrze víru v Ježíše Krista, vy všichni, pokřtění v Krista, oblékli jste se v Krista: už není Žid anebo Řek, už není otrok anebo člověk svobodný, už není muž anebo žena; všichni jste jeden v Kristu Ježíši. A když patříte Kristu, jste tedy Abrahámovo potomstvo a dědici podle zaslíbení.

Gal 3, 26-29

Lid, který chodí v temnotách, uvidí velké světlo; nad těmi, kdo sídlí v zemi šeré smrti, zazáří světlo.

Iz 9,1

Ježíš promluvil k farizeům a řekl: „Já jsem světlo světa; kdo mě následuje, nebude chodit ve tmě, ale bude mít světlo života.“

Farizeové mu řekli: „Ty vydáváš svědectví sám sobě, proto tvé svědectví není pravé.“

Ježíš jim odpověděl: „I když vydávám svědectví sám sobě, moje svědectví je pravé, neboť vím, odkud jsem přišel a kam jdu. Vy nevíte, odkud přicházím a kam jdu.“

Jan 8, 12-14

Při modlitbě pak nemluvte naprázdno jako pohané; oni si myslí, že budou vyslyšeni pro množství svých slov. Nebuďte jako oni; vždyť váš Otec ví, co potřebujete, dříve než ho prosíte.

Vy se modlete takto: Otče náš, jenž jsi v nebesích, buď posvěceno tvé jméno. Přijď tvé království. Staň se tvá vůle jako v nebi, tak i na zemi.

Náš denní chléb dej nám dnes.

A odpusť nám naše viny, jako i my jsme odpustili těm, kdo se provinili proti nám.

A nevydej nás v pokušení, ale vysvobod' nás od zlého.

Mt 6, 7-13

Anna se modlila k Hospodinu a usedavě plakala. Složila slib. Řekla: „Hospodine zástupů, jestliže opravdu shlédneš na ponížení své služebnice a rozpomeň se na mne, jestliže na svou služebnici nezapomeň, ale daruješ své služebnici mužského potomka, daruji jej tobě , Hospodine, na celý život; břitva se jeho hlavy nedotkne.“

Anna otěhotněla, a než uplynul rok, porodila syna a pojmenovala ho Samuel (*to je Vyslyšel Bůh*) . Řekla : „Vždyť jsem si ho vyprosila od Hospodina.“

Když přišla do svatyně, takto modlila: „Mé srdce jásosem oslavuje Hospodina, můj roh se zvedá díky Hospodinu. Má ústa se otevřela proti nepřátelům, raduji se ze tvé spásy.

Nikdo není svatý mimo Hospodina, není nikoho krom tebe, nikdo není skálou jako náš Bůh.

1 Sam 1, 10-11.20; 2,1-2

Hospodinovo požehnání obohacuje
a trápení s sebou nepřináší.

Příslaví 10,22

Nakonec pak: Všichni buďte jedné
mysli, soucitní, plní bratrské lásky,
milosrdní a pokorní, neodplácejte zlým
za zlé ani urážkou za urážku, naopak
žehnejte; vždyť jste byli povoláni k
tomu, abyste se stali dědici
požehnání.

1 Petr 3,8-9

*Apoštol Pavel ve svém dopise věřícím
píše:*

Je tomu jako s Abrahámem: „Uvěřil Bohu,
a to mu bylo uznáno za spravedlnost.
Dobře rozumějte: ti, kdo jednají na
základě víry, to jsou pravé Abrahámovy
děti. Písmo totiž už předvíдалo, že Bůh
uzná pohany za spravedlivé, když uvěří, a
proto už předem Abrahámovi ohlásilo
radostnou zvěst. Skrze tebe dojdou
požehnání všechny národy. Proto ti, kdo
jednají na základě víry, docházejí
požehnání s Abrahámem, který uvěřil.

Gal 3, 6-9

